

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 iunie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Dubăsari din 12 august 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2018, declarate de către avocatul Pavlov Victor în numele inculpatului Crețu Nicolae și de avocatul Bot Alexandru în numele inculpatului Rusu Valeriu, în cauza penală în privința inculpaților

Rusu Valeriu XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX;

Crețu Nicolae XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX

și

Botnari Efimia XXX, născută la XXX,
originară și domiciliată în XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 10.10.2013 - 12.08.2016;
2. Instanța de apel: 12.09.2016 - 15.01.2018;
3. Instanța de recurs: 19.04.2018 – 12.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 12 august 2016, procesul penal în privința lui Rusu Valeriu, în baza art.42, 327 alin.(2) lit.b) Cod penal, a fost încetat în legătură cu faptul că acțiunile lui constituie contravenția prevăzută de art.312 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional și liberarea de răspundere contravențională din motivul expirării termenului de prescripție.

Rusu Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal la 1 an închisoare în penitenciar de tip semiînchis și în baza art.328 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Rusu Valeriu i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

Procesul penal în privința lui Crețu Nicolae, în baza art.42, 327 alin.(1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu faptul că acțiunile lui constituie contravenția prevăzută de art.312 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional și liberarea de răspundere contravențională din motivul expirării termenului de prescripție.

Procesul penal în privința lui Crețu Nicolae, în baza art.328 alin.(1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

S-au admis parțial acțiunile civile înaintate de Șargu Mariana și Batrîncea Lucia, cu încasarea din contul lui Rusu Valeriu, în beneficiul lui Șargu Mariana, a sumei de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral, iar în beneficiul lui Batrîncea Lucia a sumei de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a respins acțiunea civilă înaintată de Consiliul local Oxentea, ca fiind neîntemeiată.

S-a lăsat fără examinare acțiunea civilă înaintată de Agenția de Stat „Apele Moldovei”.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Botnari Efimia, în privința căreia nu se declară recurs ordinar.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Rusu Valeriu a aplicat violență nepericuloasă pentru viață sau sănătate față de două persoane cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența și al altei persoane, în următoarele circumstanțe:

La 15.12.2012, aproximativ la ora 09.30, în s.Oxentea, r-nul Dubăsari, primarul s.Oxentea Rusu Valeriu, aflând despre desfășurarea de către inspectorii fiscali a controlului activității contribuabililor ce comercializează mărfuri pe teritoriul pieții și în afara acesteia, a intervenit în activitatea acestora cu scopul de a sista actul de control.

Astfel, Rusu Valeriu a împiedicat activitatea legală a inspectorilor fiscali din r-nul Dubăsari, Șargu Mariana și Batrîncea Lucia, care documentau încălcările depistate de către comercianți la piața din s.Oxentea, r-nul Dubăsari, aplicând violența față de ultimele și prin acțiuni de înjosire a demnității persoanei, îmbrâncindu-le și exprimându-se în adresa acestora cu diferite cuvinte înjositoare și amenințându-le cu distrugerea bunurilor și cu aplicarea violenței în caz dacă își vor continua activitatea la piața din s.Oxentea, r-nul Dubăsari.

La fel, Rusu Valeriu, activând începând cu 12.06.2007, în baza alegerilor locale validate prin hotărârea Judecătorei Dubăsari, în funcția de primar al s.Oxentea, r-nul Dubăsari, activând în virtutea prevederilor art.123 Cod penal în funcție publică, căreia într-o organizație a administrației publice locale i se acordă anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrației publice, prin încălcarea prevederilor art.10 alin.(1) și art.16 a Legii nr.768 din 02.02.2000 privind statutul alesului local, care-l obligă să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să fie demn de încrederea alegătorilor, contrar art.14 lit.d) și e) al Legii nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, care prevede că „consiliul local decide vânzarea, privatizarea, concesionarea sau darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului) după caz, în condițiile legii”, precum și „decide atribuirea și propune schimbarea destinației terenurilor proprietate a satului (comunei), orașului (municipiului)”, prin înțelegere prealabilă și împreună cu secretarul Consiliului local Oxentea Botnari Efimia și inginerul cadastral Crețu Nicolae, a comis abuz de serviciu în următoarele circumstanțe:

La începutul anului 2011, reprezentantul SRL „Autoalternativa”, Frunză Ghenadie, a planificat procurarea unui teren arabil pe teritoriul s.Oxentea, în scopul construirii unui turn de telefonie mobilă. La rândul său, primarul s.Oxentea Rusu Valeriu, folosind situația de serviciu în interes personal și material, împreună cu inginerul cadastral Crețu Nicolae, la 16.03.2011, au perfectat pe numele lui Rusu Valeriu titlul provizoriu, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 s-a pus la dispoziție un teren cu suprafața de 0,32 ha în temeiul art.82 al Codului RSSM, abrogat la 01.01.1992. În baza acestui titlu provizoriu, la 22.03.2011, împreună cu secretarul consiliului Botnari Efimia și inginerul cadastral Crețu Nicolae, au semnat titlul de proprietate a deținătorului de teren pe numele lui Rusu Valeriu, în care s-au introdus date denaturate precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate un teren agricol cu suprafața de 0,02 ha cu numărul cadastral 3841118001, înregistrat în aceeași zi la OCT Dubăsari cu nr.3801/11/1603.

La fel, Rusu Valeriu, în complicitate cu Botnari Efimia și Crețu Nicolae, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin încălcarea art.2 și 4 al Legii nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la 28.08.2010, a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Gondiu Andrei, în care au fost introduse date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren pentru grădină cu suprafața de 0,1696 ha cu numărul cadastral 3841103055, înregistrat la OCT Dubăsari la 30.09.2010. Conform schemei de amplasare în teritoriu, acest teren se află în fâșia riverană a râului Nistru, este proprietate a statului și se află în gestiunea Agenției „Apele Moldovei”.

Tot el, în complicitate cu Botnari Efimia și Crețu Nicolae, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin încălcarea art.2 și 4 al Legii nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la 28.08.2010, a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Leca Petru, în care au fost introduse date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren pentru grădină cu suprafața de 0,0998 ha cu numărul cadastral 3841103056, înregistrat la OCT Dubăsari la 30.09.2010. Conform schemei de amplasare în teritoriu, acest teren se află în fâșia riverană a râului Nistru, este proprietatea statului și se află în gestiunea Agenției „Apele Moldovei”.

Tot el, în complicitate cu Botnari Efimia și Crețu Nicolae, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin încălcarea art.2 și 4 al Legii nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la 28.08.2010, a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Crețu Nicolae, în care au fost introduse date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren pentru grădină cu suprafața de 0,0998 ha cu numărul cadastral 3841103057, înregistrat la OCT Dubăsari la 30.09.2010. Conform schemei de amplasare în teritoriu, acest teren se află în fâșia riverană a râului Nistru, este proprietatea statului și se află în gestiunea Agenției „Apele Moldovei”.

2.1. Crețu Nicolae, activând în funcția de inginer cadastral al primăriei s.Oxentea, r-nul Dubăsari din 05.03.2009, prin înțelegere prealabilă și împreună cu

primarul s.Oxentea, Rusu Valeriu și secretarul Consiliului local Oxentea, Botnari Efimia, a comis abuz de serviciu prin complicitate în următoarele circumstanțe:

La 22.03.2011, Crețu Nicolae, în lipsa deciziei Consiliului local Oxentea r-nul Dubăsari, în complicitate cu primarul s.Oxentea, Rusu Valeriu și secretarul Consiliului local Oxentea, Botnari Efimia, a semnat titlul de proprietate a deținătorului de teren la rubrica „inginerul cadastral” pe numele lui Rusu Valeriu, în care s-au introdus date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren agricol cu suprafața de 0,02 ha cu numărul cadastral 3841118001, înregistrat în aceeași zi la OCT Dubăsari cu nr.3801/11/1603.

La fel, Crețu Nicolae, în complicitate cu Botnari Efimia și Rusu Valeriu, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin încălcarea art.2 și 4 al Legii nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la 28.08.2010, a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Gondiu Andrei, în care au fost introduse date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren pentru grădină cu suprafața de 0,1696 ha cu numărul cadastral 3841103055, înregistrat la OCT Dubăsari la 30.09.2010. Conform schemei de amplasare în teritoriu, acest teren se află în fâșia riverană a râului Nistru, este proprietatea statului și se află în gestiunea Agenției „Apele Moldovei”.

Tot el, în complicitate cu Botnari Efimia și Rusu Valeriu, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin încălcarea art.2 și 4 al Legii nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la 28.08.2010, a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Leca Petru, în care au fost introduse date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren pentru grădină cu suprafața de 0,0998 ha cu numărul cadastral 3841103056, înregistrat la OCT Dubăsari la 30.09.2010. Conform schemei de amplasare în teritoriu, acest teren se află în fâșia riverană a râului Nistru, este proprietatea statului și se află în gestiunea Agenției „Apele Moldovei”.

Tot el, în complicitate cu Botnari Efimia și Rusu Valeriu, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin încălcarea art.2 și 4 al Legii nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la 28.08.2010, a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Crețu Nicolae, în care au fost introduse date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren pentru grădină cu suprafața de 0,0998 ha cu numărul cadastral 3841103057, înregistrat la OCT Dubăsari la 30.09.2010. Conform schemei de amplasare în teritoriu, acest teren se află în fâșia riverană a râului Nistru, este proprietatea statului și se află în gestiunea Agenției „Apele Moldovei”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care V.Rusu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42, 327 alin.(2) lit.b) Cod penal la 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul administrației publice pe un termen de 5 ani, iar în baza art.42, 328 alin.(3) lit.b) Cod penal la 8 ani închisoare în

penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul administrației publice pe un termen de 10 ani. În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv cu pedeapsa stabilită prin sentință în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, lui V.Rusu să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul administrației publice pe un termen de 10 ani și o lună; - N.Crețu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42, 327 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul administrației publice pe un termen de 3 ani, iar în baza art.42, 328 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul administrației publice pe un termen de 2 ani. În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui N.Crețu să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul administrației publice pe un termen de 5 ani, invocând că vinovăția inculpaților a fost dovedită integral prin declarațiile părților vătămate V.Cebotari, S.Isac și E.Becu, ale martorilor S.Terinte, Gh.Frunză, S.Sîrghi, A.Gondiu, V.Tataru, S.Guvir și V.Driga, precum și prin următoarele probe: procesul-verbal de ridicare a documentelor de la OCT Dubăsari din 03.09.2013; procesul-verbal de examinare a documentelor de la OCT Dubăsari din 04.09.2013; dosarul cadastral nr.3941118001, recunoscut în calitate de corp delict la 04.09.2013; procesele-verbale de ridicare a documentelor de la Primăria s.Oxentea din 11.09.2013 și 13.09.2013; procesul-verbal de examinare a documentelor de la Primăria s.Oxentea din 13.09.2013; titlurile provizorii ale cet.N.Crețu, P.Leca, A.Gondiu, V.Rusu, M.Rusu și E.Rusu, recunoscute în calitate de corp delict la 13.09.2013; scrisoarea Agenției „Apele Moldovei” nr.03/07-04/1310 din 18.10.2013; scrisoarea arhivei Consiliului raional Dubăsari, nr.88 din 02.09.2013; - prima instanță a denaturat conținutul probelor prezentate de acuzare, acestea fiind interpretate sub aspectul că acțiunile persoanelor cu funcție de răspundere nu întrunesc elementele infracțiunilor incriminate, în acest context nefiind clară soluția de încetare a procesului penal în privința lui N.Crețu în baza art.328 alin.(1) Cod penal, or în baza acestei norme au fost condamnați V.Rusu și E.Botnari, pentru săvârșirea infracțiunii în complicitate și în aceeași perioadă de timp, în privința cărora nu s-a reținut expirarea termenului de tragere la răspundere penală; - prima instanță a neglijat scopul pedepsei penale, iar nepedepsirea persoanelor care nestingherit își desfășoară activitatea în localitate și care dețin funcții de conducere încurajează comiterea abuzurilor de putere și serviciu;

- avocatul V.Pavlov în numele inculpaților, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie achitați - V.Rusu de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art.349 alin.(1¹), 42, 327 alin.(2) lit.b), 42, 328 alin.(3) lit.b) Cod penal, iar N.Crețu de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art.42, 327 alin.(1), 42, 328 alin.(1) Cod penal, din motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunilor incriminate, iar în cazul în care vinovăția inculpaților va fi dovedită, să le fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate, proporțională faptei și personalității inculpaților, cu respingerea integrală a acțiunilor civile înaintate de părțile vătămate M.Șargu și L.Batrîncea și cu excluderea din partea descriptivă a sentinței a textului prin care s-au descris ca fiind

dovedite faptele prejudiciabile săvârșite de inculpați, privind folosirea situației de serviciu în interes material și personal, manifestată prin introducerea în titlul provizoriu a deținătorului de teren pe numele lui V.Rusu a unor date denaturate, invocând că prima instanță, pe episodul de învinuire a lui V.Rusu în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, a admis în conținutul sentinței formulări inacceptabile; - calitatea de părți vătămate a lui M.Șargu și L.Batrâncea a fost eronat reținută, controlul efectuat de către acestea era unul ilegal, or acțiunile privind efectuarea controlului la „Primăria s.Oxentea, r-nul Dubăsari” contravin pct.77 al Regulamentului cu privire la controlul fiscal la fața locului, aprobat prin ordinul IFS nr.131 din 22.07.2004, potrivit căruia conducătorul organului fiscal teritorial urma să dispună corect efectuarea controlului fiscal la contribuabilii care desfășoară activitate de antreprenoriat în Primăria s. Oxentea, r-nul Dubăsari; - în situația omiterii de a da claritate dispoziției efectuării controlului fiscal, agenții statului au acționat fără împuterniciri legale, iar inculpatul V.Rusu corect i-a invitat în incinta Primăriei s.Oxentea pentru efectuarea controlului fiscal; - prima instanță neîntemeiat a pus la baza sentinței declarațiile martorului I.Soltan, coleg de serviciu al părților vătămate M.Șargu și L.Batrâncea, totodată neîntemeiat nu a pus la baza sentinței plângerile depuse de către ultimele, acestea fiind utile și pertinente în cauză; - lui V.Rusu eronat i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, nefiind luat în considerație că infracțiunea comisă este una mai puțin gravă și inculpatul este caracterizat pozitiv la locul de trai; - deși a încetat procesul penal pe faptul comiterii infracțiunilor prevăzute de art.42, 327 alin.(1), 327 alin.(2) lit.b) Cod penal, prima instanță a constatat fapta infracțională și descris-o așa cum a fost descrisă de procuror; - harta cadastrală de bază a s.Oxentia, r-nul Dubăsari nu poate servi drept probă în cauză, fiind utilizată doar în scopuri informative, iar în ședința de judecată reprezentantul Agenției „Apele Moldovei” a declarat că până la momentul de față, din motivul lipsei surselor financiare la bugetul de stat, nu a fost efectuată delimitarea terenurilor proprietate publică, nu au fost elaborate planurile cadastrale și în Registrul bunurilor imobile nu sunt trecute careva loturi de teren din zona de protecție a râului Nistru, în special pe teritoriul s.Oxentea, declarații care au fost confirmate de specialistul din cadrul Agenției relații funciare și cadastru, V.Ciobanu; - la data înregistrării dreptului de proprietate de către A.Gondiu, P.Leca și N.Crețu nu a fost efectuată delimitarea terenurilor publice cu zona riverană, astfel înregistrarea a fost legală și nu a fost comisă o careva infracțiune; - în sentință a fost utilizată sintagma „albia normală a râului Nistru”, fără indicarea concretă a începutului și sfârșitului fâșiei de protecție, în contextul în care Ucraina a construit un dig ce a dus la scăderea semnificativă a nivelului apei în râu, ceea ce implică că albia normală a râului poate suferi modificări semnificative și în momentul efectuării lucrărilor de măsurare nu se exclude că fâșia de 100 metri să aibă o altă configurație; - introducerea unor date denaturate în titlurile de autentificare a deținătorilor de terenuri nu putea fi incriminată inculpaților, fiind stabilit cu certitudine că introducerea și verificarea informației cu privire la punctele de reper și hotarele terenurilor intră în obligațiile OCT, acesta perfectând proiectul titlului, iar secretarul consiliului, inginerul cadastral și primarul satului doar semnează aceste titluri și doar în cazul când ar fi apărut careva dubii oficiul cadastral era obligat să solicite informații suplimentare de la inginerul cadastral, ceea ce la caz nu a avut loc; - prima instanță nu s-a expus asupra

argumentului apărării privind sesizarea depusă la CNA la 08.11.2013 de A.Gondiu, unul din proprietarii terenurilor în litigiu, prin care a chestionat legalitatea atribuirii în proprietate a terenurilor aflate în imediata vecinătate cu terenul său, care vizual și în fapt au aceeași situație juridică, adică se află în același masiv, în același rând și aparent sunt amplasate în fâșia riverană; - este lipsită de claritate argumentarea cauzării unor proporții considerabile de către inculpați, deoarece nu s-a stabilit întinderea prejudiciului cauzat statului, nu s-a stabilit dacă terenurile se află în întregime în fâșia riverană sau parțial, și dacă parțial atunci în ce măsură și care este impactul negativ adus statului prin acțiunile inculpaților;

- avocatul D.Pîcălău în numele inculpatului V.Rusu, care a solicitat casarea acestuia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care V.Rusu să fie achitat pe toate capetele de învinuire, invocând că lui V.Rusu ilegal i-au fost incriminate fapte comise în perioada anilor 1992-2004, or acesta a început să activeze în calitate de primar al s.Oxentea din anul 2007; - prima instanță eronat s-a bazat pe declarațiile martorului V.Drîga, acesta urmând a fi tras la răspundere penală în baza art.329 Cod penal; - prima instanță neîntemeiat și-a atribuit calitatea de specialist în domeniul funciar cadastral și eronat a apreciat dosarele cadastrale, or în ședința de judecată urma a fi invitat un specialist care să dea explicații; - inculpatul V.Rusu nu este inginer cadastral și nu deține cunoștințe în domeniu, iar din relatările lui N.Crețu, se constată că în acțiunile primului nu se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.328 Cod penal; - nu este clară modalitatea constatării valorii terenurilor de către prima instanță, iar prin declarațiile specialistului V.Ciobanu este combătută întreaga învinuire; - nu a fost demonstrată existența amenințărilor directe a lui M.Șargu și L.Batrîncea de către inculpat, nefiind clar de ce în percepția părților vătămate amenințarea a fost considerată ca fiind reală și venind anume din partea inculpatului, în contextul aflării în mulțime a unor persoane necunoscute care amenințau colaboratorii serviciului fiscal. Mai mult, percepția părților vătămate a fost eronată inclusiv din considerentul că la fața locului se aflau colaboratorii poliției, astfel nefiind clar momentul victimizării colaboratorilor serviciului fiscal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2018, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința lui V.Rusu, în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

V.Rusu și N.Crețu au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 327 alin.(1) și 42, 328 alin.(1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. În rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că prima instanță, deși a constatat că acțiunile inculpaților V.Rusu și N.Crețu constituie contravenția prevăzută de art.312 Cod contravențional, eronat a constatat faptele săvârșite prin indicarea acțiunilor incriminate conform ordonanțelor de punere sub învinuire, deși urma să constate comiterea acțiunilor sub aspectul săvârșirii faptei infracționale.

În același context, instanța de apel a statuat că prima instanță, constatând comiterea de către V.Rusu a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, în partea descriptivă a sentinței a constatat comiterea unei alte infracțiuni, și anume cea

prevăzută de art.42, 328 alin.(3) lit.b) Cod penal, contrar prevederilor art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală.

Reieșind din aceste considerente, în fapt, instanța de apel a constatat că Rusu Valeriu, activând în funcția de Primar al s.Oxentea, r-nul Dubăsari din 12 iunie 2007, în baza alegerilor locale, validate prin hotărârea Judecătorei Dubăsari, având în virtutea prevederilor art.123 Cod penal calitatea de persoană cu înaltă funcție de răspundere, căreia într-o organizație a administrației publice locale i se acordă anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrației publice, prin încălcarea prevederilor art.10 alin.(1) și art.16 a Legii nr.768 din 02.02.2000 privind statutul alesului local, care-l obligă să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să fie demn de încrederea alegătorilor, contrar art.14 lit.d) și e) al Legii nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, care prevede că „consiliul local decide vânzarea, privatizarea, concesionarea sau darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului) după caz, în condițiile legii”, precum și „decide atribuirea și propune schimbarea destinației terenurilor proprietate a satului (comunei), orașului (municipiului)”, prin înțelegere prealabilă și împreună cu secretarul Consiliului local Oxentea, Botnari Efimia și inginerul cadastral, Crețu Nicolae, a comis abuz de serviciu în următoarele circumstanțe:

La începutul anului 2011, reprezentantul SRL „Autoalternativa”, Frunză Ghenadie, a planificat procurarea unui teren arabil pe teritoriul s.Oxentea, în scopul construirii unui turn de telefonie mobilă. La rândul său, primarul s.Oxentea, Rusu Valeriu, folosind situația de serviciu în interes personal și material, împreună cu inginerul cadastral Crețu Nicolae, la data de 16 martie 2011, au perfectat pe numele lui Rusu Valeriu titlul provizoriu, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 s-a pus la dispoziție un teren cu suprafața de 0,32 ha în temeiul art.82 al Codului RSSM, care a fost abrogat la 01.01.1992. În baza acestui titlu provizoriu, la 22.03.2011, împreună cu secretarul consiliului Botnari Efimia și inginerul cadastral Crețu Nicolae, au semnat titlul de proprietate a deținătorului de teren pe numele lui Rusu Valeriu, în care s-au introdus date denaturate precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate un teren agricol cu suprafața de 0,02 ha cu numărul cadastral 3841118001, înregistrat în aceeași zi la OCT Dubăsari cu nr.3801/11/1603. Tot la data de 22 martie 2011, primarul s.Oxentea Rusu Valeriu a înstrăinat terenul cu suprafața de 0,02 ha la SRL „Autoalternativa” la prețul de 20000 lei, cauzând bugetului local Oxentea un prejudiciu în proporții considerabile.

Instanța de apel a constatat că V.Rusu, prin acțiunile sale intenționate, a comis în calitate de coautor infracțiunea prevăzută de art.42, 327 alin.(1) Cod penal, cu următorii indici calificativi – abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată a situației de serviciu în interes personal, săvârșită de o persoană publică, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Tot el, Rusu Valeriu, în complicitate cu Botnari Efimia și Crețu Nicolae, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin încălcarea art.2 și 4 al Legii nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la 28.08.2010 a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de

teren pe numele cet.Gondiu Andrei, în care au fost introduse date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren pentru grădină cu suprafața de 0,1696 ha cu numărul cadastral 3841103055, înregistrat la OCT Dubăsari la 30.09.2010. Conform schemei de amplasare în teritoriu, acest teren se află în fâșia riverană a râului Nistru, este proprietate a statului și se află în gestiunea Agenției „Apele Moldovei”.

Tot el, în complicitate cu Botnari Efimia și Crețu Nicolae, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin încălcarea art.2 și 4 al Legii nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la 28.08.2010 a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele cet.Leca Petru, în care au fost introduse date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren pentru grădină cu suprafața de 0,0998 ha cu numărul cadastral 3841103056, înregistrat la OCT Dubăsari la 30.09.2010. Conform schemei de amplasare în teritoriu, acest teren se află în fâșia riverană a râului Nistru, este proprietatea statului și se află în gestiunea Agenției „Apele Moldovei”.

Tot el, în complicitate cu Botnari Efimia și Crețu Nicolae, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin încălcarea art.2 și 4 al Legii nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la 28.08.2010 a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele cet.Crețu Nicolae, în care au fost introduse date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren pentru grădină cu suprafața de 0,0998 ha cu numărul cadastral 3841103057, înregistrat la OCT Dubăsari la 30.09.2010. Conform schemei de amplasare în teritoriu, acest teren se află în fâșia riverană a râului Nistru, este proprietatea statului și se află în gestiunea Agenției „Apele Moldovei”.

Instanța de apel a constatat că V.Rusu, prin acțiunile sale intenționate, a comis în calitate de coautor infracțiunea prevăzută de art.42, 328 alin.(1) Cod penal, cu următorii indici calificativi – depășirea atribuțiilor de serviciu, adică acțiunile care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Totodată, instanța de apel a constatat că Crețu Nicolae, activând în funcția de inginer cadastral al Primăriei s.Oxentea, r-nul Dubăsari din 05.03.2009, prin înțelegere prealabilă și împreună cu primarul s.Oxentea, Rusu Valeriu și secretarul Consiliului local Oxentea, Botnari Efimia, a comis abuz de serviciu prin complicitate în următoarele circumstanțe:

La data de 22 martie 2011, Crețu Nicolae, în lipsa deciziei Consiliului local Oxentea r-nul Dubăsari, în complicitate cu primarul s.Oxentea, Rusu Valeriu și secretarul Consiliului local Oxentea, Botnari Efimia, a semnat titlul de proprietate a deținătorului de teren la rubrica „inginerul cadastral” pe numele lui Rusu Valeriu, în care s-au introdus date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren agricol cu suprafața de 0,02 ha cu numărul cadastral 3841118001, înregistrat în aceeași zi la OCT Dubăsari cu nr.3801/11/1603. Tot la data de 22 martie 2011, primarul s.Oxentea Rusu Valeriu a înstrăinat terenul cu suprafața de 0,02 ha la SRL “Autoalternativa” la

prețul de 20000 lei, cauzând bugetului local Oxentea un prejudiciu în proporții considerabile.

Instanța de apel a constatat că N.Crețu, prin acțiunile sale intenționate, a comis în calitate de coautor infracțiunea prevăzută de art.42, 327 alin.(1) Cod penal, cu următorii indici calificativi – abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată a situației de serviciu în interes personal, săvârșită de o persoană publică, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Tot el, în complicitate cu Botnari Efimia și Rusu Valeriu, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin încălcarea art.2 și 4 al Legii nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la data de 28 august 2010 a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele cet.Gondiu Andrei, în care au fost introduse date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren pentru grădină cu suprafața de 0,1696 ha cu numărul cadastral 3841103055, înregistrat la OCT Dubăsari la 30.09.2010. Conform schemei de amplasare în teritoriu, acest teren se află în fâșia riverană a râului Nistru, este proprietatea statului și se află în gestiunea Agenției „Apele Moldovei”.

Tot el, în complicitate cu Botnari Efimia și Rusu Valeriu, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin încălcarea art.2 și 4 al Legii nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la data de 28 august 2010 a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele cet.Leca Petru, în care au fost introduse date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren pentru grădină cu suprafața de 0,0998 ha cu numărul cadastral 3841103056, înregistrat la OCT Dubăsari la 30.09.2010. Conform schemei de amplasare în teritoriu, acest teren se află în fâșia riverană a râului Nistru, este proprietatea statului și se află în gestiunea Agenției „Apele Moldovei”.

Tot el, în complicitate cu Botnari Efimia și Rusu Valeriu, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin încălcarea art.2 și 4 al Legii nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la data de 28 august 2010 a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele cet.Crețu Nicolae, în care au fost introduse date denaturate, precum că prin decizia Primăriei s.Oxentea nr.11 din 12.11.1992 acestuia i s-a repartizat în proprietate privată un teren pentru grădină cu suprafața de 0,0998 ha cu numărul cadastral 3841103057, înregistrat la OCT Dubăsari la 30.09.2010. Conform schemei de amplasare în teritoriu, acest teren se află în fâșia riverană a râului Nistru, este proprietatea statului și se află în gestiunea Agenției „Apele Moldovei”.

Instanța de apel a constatat că N.Crețu, prin acțiunile sale intenționate, a comis în calitate de coautor infracțiunea prevăzută de art.42, 328 alin.(1) Cod penal, cu următorii indici calificativi – depășirea atribuțiilor de serviciu, adică acțiunile care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Referindu-se la învinuirea înaintată inculpaților V.Rusu și N.Crețu în baza art.42, 327 alin.(1), 42, 328 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a considerat că

vinovăția acestora, deși nu a fost recunoscută de ultimii, a fost dovedită prin probele cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, cărora li s-a dat o apreciere corespunzătoare, conform criteriilor de relevanță, concludență, utilitate, veridicitate și coroborare reciprocă, și anume: - declarațiile reprezentanților părții vătămate Agenția „Apele Moldovei”, V.Cebotari și M.Ciobanu-Lungu; declarațiile reprezentantului părții vătămate Consiliul local Oxentea, S.Isac; - declarațiile martorilor A.Gondiu, S.Terente, V.Tataru, S.Sîrghi, S.Guvir, V.Driga; - declarațiile specialiștilor E.Becu, V.Ciobanu; - copia titlului provizoriu liberat la 16.03.2011; - copia contractului de vânzare-cumpărare din 22.03.2011; - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.08.2012; - copia cererii lui I.Gondiu din 26.10.2009; - copia cererii lui P.Leca din 20.10.2009; - copia titlului provizoriu eliberat la 04.11.2009; - răspunsul nr.03/07-04/1310 din 18.10.2013 al Agenției „Apele Moldovei” la interpelarea CNA din 10.10.2013; - ordonanța de ridicare din 17.08.2013; - procesul-verbal de ridicare din 03.09.2013; - procesul-verbal de examinare a documentelor din 04.09.2013; - ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict și de anexare la cauza penală din 04.09.2013; - ordonanța de ridicare din 17.08.2013; - procesul-verbal de ridicare din 03.09.2013; - procesul-verbal de examinare a documentelor din 04.09.2013; - ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict și de anexare la cauza penală din 04.09.2013; - ordonanța de ridicare din 17.08.2013; - procesul-verbal de ridicare din 11.09.2013; - ordonanța de ridicare din 11.09.2013; - procesul-verbal de ridicare din 11.09.2013; - titlurile provizorii eliberate la 12.04.1994, 26.10.2009 și 04.11.2009; - procesul-verbal de ridicare din 13.09.2013; - duplicatul titlului provizoriu eliberat la 05.01.2011; - procesul-verbal de examinare din 13.09.2013; - ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict și de anexare la cauza penală din 13.09.2013; - copiile unor extrase din Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri din s.Oxentea, r-nul Dubăsari; - copia materialelor delimitării terenurilor proprietate publică în terenuri proprietate publică a statului și terenuri proprietate publică a comunei Oxentea; - copiile unor extrase din registrul gospodăriilor din s.Oxentea, r-nul Dubăsari; - copia certificatului de moștenitor testamentar din 12.12.2006; - testamentul din 18.07.2001.

Referindu-se la învinuirea înaintată inculpatului V.Rusu în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, instanța de apel a considerat că vinovăția acestuia, deși nu a fost recunoscută de ultimii, a fost dovedită prin probele cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, cărora li s-a dat o apreciere corespunzătoare, conform criteriilor de relevanță, concludență, utilitate, veridicitate și coroborare reciprocă, și anume: - declarațiile părților vătămate M.Șargu și L.Batrîncea; - declarațiile martorilor I.Soltan, V.Chirilor, N.Portărescu, P.Savin, S.Iațco; - procesul-verbal de ridicare din 21.08.2013; - procesul-verbal de examinare a documentelor din 21.08.2013; - plângerea depusă de L.Batrîncea; - decizia privind inițierea controlului fiscal nr.952 din 14.12.2012; - procesul-verbal cu privire la contravenție din 15.12.2012; - actul de control al IFS Dubăsari din 15.12.2012; - interpelarea din 22.07.2013 în adresa șefului Spitalului MAI al RM; - răspunsul nr.17/1-438 din 23.07.2013 la interpelarea nominalizată; - ordonanța privind reținerea persoanei pentru a fi pusă sub învinuire; - procesul-verbal de reținere a bănuțului V.Rusu din 23.07.2013; - procesul-verbal de audiere a învinuitului V.Rusu din 23.07.2013; -

răspunsul nr.6034 din 16.08.2013; - răspunsul OTC a CNAJGS nr.125 din 28.08.2013.

În contextul învinuirii înaintate inculpaților în baza art.42, 327 alin.(1), 42, 328 alin.(1) Cod penal, privind lipsa deciziei Primăriei s.Oxentea, r-nul Dubăsari, nr.11 din 11.11.1992 de împrumut a localnicilor cu loturile de pe lângă casele de locuit, instanța de apel a considerat că acuzarea nu a verificat această circumstanță, în situația în care din declarațiile martorilor S.Sîrghi, V.Tataru și S.Terente, precum și ale inculpaților, s-a depistat că o astfel de decizie a existat. Inacțiunea acuzării sub acest aspect, în opinia instanței de apel, nu impunea inexistența de facto a deciziei nominalizate a Primăriei s.Oxentea.

Instanța de apel a constatat că conform filei extras de la pg.89 a Registrului gospodăriilor în s.Oxentea, r-nul Dubăsari pentru anii 1991-1994, gospodăria menționată cu contul nr.76, era compusă din două persoane: T.Savin (capul familiei) și M.Rusu, fapt care denotă că acestora urma să le fie atribuit un lot de pe lângă casă cu o suprafață de până la 0,3 ha, ambii având calitatea de coproprietari.

La data de 12 aprilie 1994, a fost întocmit Titlul provizoriu pe numele lui M.Rusu, în care este menționat că acesteia i se atribuie 0,3 ha în baza art.82 Cod funciar, pentru gospodăria cu contul nr.76, iar alte extrase din registrele gospodăriilor în cauză, nu există.

Conform copiei extras de la pg.91 a Registrului gospodăriilor în s.Oxentea, r-nul Dubăsari pentru anii 2002-2006, instanța de apel a atestat componența gospodăriei cu contul nr.79 ca fiind inițial compusă din M.Rusu, apoi după decesul ei de către inculpatul V.Rusu, suprafața acestuia constituie 0,3 ha, dintre care 0,05 ha teren pe lângă casă și 0,25 ha grădini în extravilan.

Suplimentar, conform extrasului din Registrul cadastral al s.Oxentea, r-nul Dubăsari instanța de apel a atestat înscrierea cu nr.91, potrivit căreia pe numele lui T.Savin ar fi înscrisă o gospodărie cu suprafața de 0,3 ha, iar din Registrul cadastral pentru anii 1996-2002, potrivit copiei unei file extras, se conțin următoarele înscrieri: 1996 – T.Savin, contul nr.77, suprafața totală 0,3 ha, dintre care 0,05 ha teren pe lângă casă; 1997-2002 – M.Rusu. În acest context, instanța de apel a constatat că în Registrul cadastral pentru anii 2003-2007, se conțin următoarele înscrieri: 2003-2004 – M.Rusu, contul nr.79, suprafața totală 0,3 ha, dintre care 0,05 ha teren pe lângă casă; 2005-2007 – V.Rusu, iar în Registrul cadastral pentru anii 2007-2010, se conțin următoarele înscrieri: 2007-2010 – V.Rusu, contul nr.79, suprafața totală 0,3 ha, dintre care 0,05 ha teren pe lângă casă, 0,25 ha grădini; 2011 – V.Rusu, aceleași date cu specificarea că suprafața grădinilor reprezenta (0,23 ha + 0,02 ha), dintre care 0,02 ha vin prin cerere de la numărul 596. În același Registrul cadastral pentru anii 2011-2016, se conțin următoarele înscrieri: 2011-2015 – V.Rusu, contul nr.85, suprafața totală 0,35 ha, dintre care (0,05 ha + 0,05 ha) teren pe lângă casă, 0,25 ha grădini.

Instanța de apel a constatat că la data de 12 aprilie 1994 a fost întocmit Titlul provizoriu pe numele lui E.Rusu, în care este menționat că acesteia i se atribuie 0,15 ha în baza art.82 Cod funciar pentru gospodăria având contul nr.73, iar conform extrasului din Registrul cadastral al s.Oxentea, r-nul Dubăsari, se atestă înscrierea făcută cu nr.87, potrivit căreia pe numele lui E.Rusu a fost înscrisă o gospodărie cu suprafața de 0,15 ha, desi în registrul cadastral pentru anii 1996-2002 se conțin înscrieri, conform cărora în anul 1996 E.Rusu a obținut, cu contul nr.73, suprafața

totală 0,15 ha, dintre care 0,04 ha teren pe lângă casă, 0,11 grădini; în perioada anilor 1997-1998 au fost înscrise pe numele lui V.Rusu, iar în perioada anilor 1999-2002, pe numele inculpatului V.Rusu au fost înregistrate 0,04 ha teren pe lângă casă, ulterior după măsurare 0,05 ha, iar 0,11 ha grădini se trec la nr.284.

Totodată, instanța de apel a mai constatat și faptul că la data de 18 iulie 2001, M.Rusu a semnat un testament prin care a testat toată averea sa lui V.Rusu, iar după decesul lui M.Rusu a fost eliberat certificatul de moștenitor testamentar, și anume la data de 12 decembrie 2006, conform căruia V.Rusu a moștenit casa de locuit cu numărul cadastral 3841100168 de la M.Rusu, iar la data de 05 ianuarie 2011, a fost eliberat duplicatul titlului provizoriu, înregistrat cu nr.76, privind punerea la dispoziție în baza art. 82 Cod funciar, lui V.Rusu, a unui teren cu suprafața de 0,30 ha.

Suplimentar, instanța de apel a stabilit că la data de 16 martie 2011, a fost eliberat titlul provizoriu, înregistrat cu nr.76, privind punerea la dispoziție în baza art.82 Cod funciar, lui V.Rusu a unui teren cu suprafața de 0,32 ha, după care, la data de 22 martie 2011, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare privind vânzarea de către V.Rusu lui SC „Autoalternativa” SRL a 0,02 ha de teren la prețul de 20 000 lei.

În prezența circumstanțelor constatate, instanța de apel a conchis că M.Rusu, de fapt, a întocmit testamentul conform căruia a testat inculpatului V.Rusu terenul de pe lângă casa cu număr cadastral 3841100168, nu însă și terenurile grădini.

În acest context, instanța de apel a menționat că acțiunile inculpaților, la caz, s-au manifestat nemijlocit prin întocmirea de către inculpatul V.Rusu, a duplicatului titlului provizoriu, conform căruia este indicată suprafața terenului de 0,3 ha, deși urma să se indice suprafața de 0,05 ha, indicată în certificatul de moștenitor, iar la rândul său inculpatul N.Crețu, în calitate de inginer cadastral și inculpata E.Botnari, în calitate de secretar al Consiliului local Oxentea, au semnat titlul vizat.

Instanța de apel a reiterat că poziția inculpaților de nerecunoaștere a vinovăției, contravine nemijlocit unor argumente și cerințe ale apelului declarat de către avocatul V.Pavlov, care a specificat unele împrejurări ce vizează atât pedeapsa penală, cât și posibilitatea liberării inculpaților de pedeapsă, fapt reiterat și în ședința instanței de apel, unde s-a solicitat încetarea procesului penal în temeiul actului de prescripție. În contextul aprecierii poziției de apărare a inculpaților, instanța de apel a considerat relevant că inculpata E.Botnari a recunoscut că nu era în drept să semneze duplicatul titlului provizoriu din data de 16 martie 2011, menționând că la momentul infracțiunii a activat în calitate de secretar al Consiliului local, fiind colega inculpaților V.Rusu și N.Crețu, dar atunci nu i-a ajuns curaj să refuze semnarea acelor titluri, iar ulterior a înțeles că pentru trei semnături pe titlurile de autentificare a drepturilor deținătorilor de terenuri riscă să fie pedepsită, recunoaște vinovăția sa și că nu trebuia să semneze acele titluri, îi pare foarte rău și se căiește de cele comise.

Mai mult, instanța de apel a constatat că în baza unei simple cereri despre care s-a făcut mențiune în Registrul cadastral al deținătorilor de teren, nefiind însă posibil a stabili cu certitudine dacă o astfel de cerere a fost depusă, fără a fi întocmit în modul prevăzut de lege un contract de vânzare-cumpărare, schimb sau donație, adică în lipsa unui document justificativ, s-au trecut 0,02 ha de teren pentru grădini de la o persoană neidentificată, conform celor relatate de către inculpatul V.Rusu, de pe numele lui

L.Rusu pe numele inculpatului V.Rusu, fiindu-i deja eliberat la data de 16 martie 2011 un titlu provizoriu actualizat, asupra suprafeței de 0,32 ha.

Instanța de apel a atestat că acțiunile inculpaților nu s-au mărginit la abaterile constatate, care depășesc gradul de gravitate corespunzător contravenției prevăzute de art.312 Cod contravențional, după cum a conchis prima instanță în privința inculpaților, astfel că la data de 22 martie 2013, în lipsa unei decizii a Consiliului local Oxentea, conform căreia să se atribuire un sector de teren separat, Primarul s.Oxentea, V.Rusu, secretarul Consiliului local Oxentea, E.Botnari și inginerul cadastral, N.Crețu, au semnat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren prin care a fost recunoscut dreptul de proprietate al lui V.Rusu asupra 0,02 ha agricol cu numărul cadastral 3841118001, situat în extravilanul satului.

În viziunea instanței de apel, prima instanță neîntemeiat a conchis asupra lipsei cauzării unui prejudiciu Primăriei s.Oxentea, ca urmare a abuzului de serviciu comis de către Consiliul local Oxentea, în contextul în care, conform declarațiilor martorilor S.Terente și V.Tataru au relatat că în cadrul unei ședințe a Consiliului local, primarul V.Rusu le-a explicat că compania „Moldcell” solicită un teren de 0,02 ha pentru construcția unui retranslator (unei antene). Ulterior, au primit răspuns că compania „Moldcell” a refuzat să cumpere un teren de la primărie, dorind să încheie tranzacție cu o persoană fizică, iar la o ședință a consiliului S.Sîrghi l-a învinuit pe primar că și-a atribuit terenul ilegal și l-a vândut cu 25000 lei, la ce ultimul i-a răspuns că l-a vândut cu 20 000 lei.

Sub aspectul dat, instanța de apel a respins ca fiind nefondată alegația și solicitarea avocatului V.Pavlov privind excluderea din partea descriptivă a sentinței a textului prin care instanța a descris, cu titlu de constatare și ca fiind dovedite, faptele prejudiciabile de abuz în serviciu pretinse a fi săvârșite de către inculpați, privind folosirea situației de serviciu în interes material și personal, manifestată prin introducerea în titlul provizoriu a deținătorului de teren pe numele lui V.Rusu a unor date denaturate, în situația în care conform relatărilor martorilor S.Terente și V.Tataru s-a constatat că anume inculpații au întocmit și semnat titlul vizat, în lipsa unei decizii a Consiliului local Oxentea.

De rând cu cele evidențiate, instanța de apel a reiterat că prin săvârșirea abuzului de către inculpați a fost cauzat un prejudiciu material s.Oxentea, r-1 Dubăsari, în situația în care s-a adeverit pe parcursul cercetării judecătorești că compania de telefonie mobilă inițial a avut intenția de a încheia contractul de vânzare-cumpărare a unui teren anume cu Primăria s.Oxentea, iar ca urmare a intervenției inculpatului V.Rusu compania de telefonie mobilă a refuzat încheierea unui contract de vânzare-cumpărare a terenului, anume pe motivul încheierii contractului de vânzare-cumpărare a terenului cu inculpatul V.Rusu, urmare a cărui fapt Primăria s.Oxentea a fost prejudiciată cu o sumă de 20000 lei, bani care puteau fi obținuți în calitate de profit de către Primăria s.Oxentea de pe urma înstrăinării unui teren.

Instanța de apel a conchis că în confirmarea comiterii infracțiunii prevăzute de art.42, 327 alin.(1) Cod penal servește atât copia titlului provizoriu eliberat la data de 16 martie 2011, înregistrat cu nr.76, privind punerea la dispoziție în baza art.82 Cod funciar lui V.Rusu a unui teren cu suprafața de 0,32 ha, cât și copia contractului de vânzare-cumpărare din 22 martie 2011, privind vânzarea de către V.Rusu lui SC „Autoalternativa” SRL a 0,02 ha de teren la prețul de 20000 lei.

Rezumând asupra circumstanțelor reținute, instanța de apel a considerat că concluzia primei instanțe privind constatarea că de fapt acțiunile inculpaților constituie contravenția prevăzută de art.312 Cod contravențional, este mult prea pripită în situația în care instanța nu a ținut cont de faptul că acțiunile inculpaților au depășit gradul de gravitate al faptei contravenționale, atât prin semnarea titlului provizoriu pe numele inculpatului V.Rusu, cât și prin înstrăinarea terenului, în ansamblul acestor acțiuni Primăriei s.Oxentea fiindu-i cauzat un prejudiciu material în proporții considerabile.

În contextul corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpaților, instanța de apel a menționat că Hotărârea Curții Constituționale nr.33 din 7 decembrie 2017 „privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art.327 alin.(1) și 361 alin.(2) lit.d) din Codul penal (abuzul de putere sau abuzul de serviciu)” s-a declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau”, din alin.(1) al art.327 din Codul penal. În egală măsură, Curtea Constituțională a decis că textul „a situației de serviciu” din alin.(1) al art.327 din Codul penal este constituțional în măsura în care se referă la atribuțiile de serviciu acordate prin lege.

Corelativ în speță, instanța de apel a constatat că în sarcina inculpaților nu a fost reținut că aceștia ar fi cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, ci drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, și anume bugetului local al s.Oxentea. În același timp, instanța de apel a considerat ca fiind stabilit fără echivoc că prin acțiunile sale, făptuitorii au folosit situația de serviciu în contextul atribuțiilor de serviciu acordate prin lege.

Din aceste motive, instanța de apel a considerat că declararea neconstituțională a textului „intereselor publice sau” din alin.(1) al art.327 Cod penal nu are repercusiuni asupra calificării juridice a acțiunilor inculpaților.

În ceea ce privește subiectul infracțiunii, instanța de apel a menționat că la data comiterii infracțiunii primarul nu era considerat „persoană cu funcție de demnitate publică” în sensul art.123 alin.(3) Cod penal, ci persoană publică în sensul alin.(1) art.327 Cod penal.

Referindu-se la învinuirea adusă inculpaților în baza art.42, 328 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a constatat că obiecte a infracțiunii în cauză le reprezintă terenurile, după cum urmează: cel pentru grădină cu suprafața de 0,0998 ha, cu numărul cadastral 3841103057, repartizat lui N.Crețu, cel pentru grădină cu suprafața de 0,0998 ha, cu numărul cadastral 3841103056, repartizat lui P.Leca și cel pentru grădină cu suprafața de 0,1696 ha, cu numărul cadastral 3841103055, repartizat lui A.Gondiu, terenuri care au fost repartizate persoanelor respective prin încălcarea art.2 și art.4 din Legea nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”.

Victimă a infracțiunii specificate la art.328 alin.(1) Cod penal este persoana fizică sau juridică, ale cărei drepturi sau interese ocrotite de lege suferă daune în proporții considerabile, la caz în calitate de victimă fiind corect recunoscută Agenția „Apele Moldovei”, în proprietatea căreia s-au aflat terenurile din apropierea albiei râului Nistru.

Sub aspectul descrierii componentei de infracțiune, instanța de apel a considerat că fapta prejudiciabilă de depășire a atribuțiilor de serviciu s-a realizat de către inculpați anume prin încălcarea art.2 și art.4 din Legea nr.91 din 05.04.2007, fără acordul Agenției „Apele Moldovei”, la data de 28.08.2010, fiind semnate Titlurile de

autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui N.Crețu, P.Leca și A.Gondiu, în care au fost introduse date denaturate.

Astfel, instanța de apel a considerat că prevederile art.2 alin.(1) și (2) din Legea nr.91 din 05.04.2007 „privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor”, art.2, 5 alin.(1), 7 alin.(1), 8 alin.(1), (3), 14 alin.(1), (7) din Legea nr.440/1995, „cu privire la zonele și fâșiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de protecție”, art.11, 65, 70 Cod funciar și pct.9 din Regulamentul cu privire la conținutul documentației cadastrului funciar, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.24 din 11.01.1994, nu au fost respectate în cazul repartizării terenurilor în apropierea râului Nistru, fapt relatat atât de către inculpata E.Botnari, cât și de către reprezentanții părților vătămate, specialiștii invitați pentru darea explicațiilor și martorii audiați pe parcursul cercetării judecătorești.

Instanța de apel a ținut să specifice că potrivit materialelor cauzei, din înscrierile efectuate în Registrele gospodăriilor și cadastral (funciar) al primăriei s.Oxentea, s-a constatat clar faptul că inculpatul N.Crețu anterior a beneficiat de alte suprafețe de teren, iar careva acte justificative care să ateste corectitudinea înscrierilor efectuate în registre, nu au fost prezentate, situație identică constatată și în privința lui P.Leca și A.Gondiu.

Suplimentar, instanța de apel a constatat că după adoptarea Codului funciar, a fost adoptată și Legea nr.1247 din 1992 „cu privire la reglementarea regimului proprietății funciare”. Aceste două acte normative au pus bazele reglementării de stat a regimului proprietății funciare, cât și a monitoringului funciar. În particular, potrivit Legii nr.1247, procesul de reglementare a regimului proprietății funciare include: 1) lucrul organizatoric de pregătire; 2) elaborarea schemelor, proiectelor și altor documente privind organizarea teritoriului; 3) examinarea și aprobarea schemelor, proiectelor, și altor documente privind organizarea teritoriului; 4) însusirea schemelor și proiectelor în natură; 5) corectarea și prezentarea documentelor către beneficiar; 6) supravegherea realizării schemelor și proiectelor de către serviciul pentru reglementarea de stat a regimului proprietății funciare. Tot în baza acestei a fost prevăzută necesitatea elaborării hărților cadastrale ale unităților administrativ-teritoriale.

Sub aspectul dat, instanța de apel a considerat neîntemeiate alegațiile avocaților apelanți, precum că harta cadastrală a s.Ustia, r.Dubăsari, nu ar fi valabilă, deoarece ea a fost elaborată în baza Legii nr. 981 din 11.05.2000 „privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor”, care ulterior a fost declarată neconstituțională, iar odată cu declararea neconstituționalității legii ar fi fost declarate nule și toate actele juridice întocmite în baza ei, or, obligativitatea elaborării hărților cadastrale, precum și conținutul acestora au fost reglementate cu mult înainte de adoptarea legii nominalizate, iar declararea neconstituționalității legii în cauză nicidecum nu putea afecta valabilitatea hărților cadastrale, mai mult ca atât că hărțile cadastrale ale fiecărei localități erau întocmite reieșind din starea de fapt existentă în unitatea administrativ-teritorială, adică având la bază regimul juridic al terenurilor constituind fondul funciar.

Astfel, reieșind din normele de referință expuse, instanța de apel a menționat că terenurile din fâșia de protecție a râurilor sunt proprietate publică a statului, inalienabile, imprescriptibile, insesizabile, pot fi folosite doar în strictă conformitate

cu legea și orice act juridic prin care se încalcă aceste prevederi este lovit de nulitate absolută, iar în cazul râului Nistru fâșia de protecție reprezintă 100 de metri în extravilanul localităților, în intravilanul localităților mărimea fâșiei fiind stabilită prin decizia consiliilor locale. Respectiv, în extravilanul localităților fâșia de 100 metri, începând cu limita obișnuită a curgerii râului, reprezintă proprietate publică a statului, indiferent de faptul dacă a fost delimitată sau nu în natură, iar autoritățile locale nu pot dispune de aceste terenuri. Totodată, în caz de existență a unor divergențe în ce privește hotarul dintre fâșia de protecție și terenurile proprietate a unității administrativ-teritoriale pot fi adoptate careva acte juridice doar după delimitarea în natură a terenurilor, astfel încât să fie exclusă orice suprapunere.

În contextul constatărilor enunțate, instanța de apel a respins și argumentul apărătorilor, precum că din cauza nedelimitării în natură a fâșiei de protecție nu se putea cunoaște care este limita ei și la atribuirea sectoarelor de teren nu era posibil de stabilit eventuala suprapunere, or în anul 2002 au fost întocmite materialele delimitării terenurilor proprietate publică în terenuri proprietate publică a Statului și terenuri proprietate publică a comunei Oxentea, județul Chișinău, iar materialele date cuprind memoriul explicativ, care printre altele conține următorul text: „la delimitarea terenurilor fondului apelor proprietate publică a Statului, în hotarele acestora a fost inclusă și fâșia riverană de protecție a apelor râului Nistru. Fâșia riverană de protecție a apelor în partea de sud-est a teritoriului comunei alcătuiește 100 m, coincide cu hotarele terenurilor proprietate privată și a s.Oxentea. Mai departe hotarele terenurilor fondului apelor (r. Nistru) coincide cu ale gospodăriei silvice Orhei”.

Instanța de apel a ținut să respingă și argumentul avocatului V.Pavlov, precum că prima instanță a utilizat în sentință sintagma „albia normală a râului Nistru”, fără a face o specificație și a indica concret unde începe și unde se sfârșește fâșia de protecție, mai mult ca atât că statul vecin - Ucraina, a construit un dig, care a dus la scăderea semnificativă a nivelului apei în râul Nistru, „albia normală” a râului Nistru poate suferi modificări semnificative, și în momentul când se vor efectua lucrările de măsurare nu se exclude că fâșia de 100 metri să aibă altă configurare. În acest context, instanța de apel a constatat că conform Registrului terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale după categoriile de terenuri, în s.Oxentea, r-nul Dubăsari, este indicată zona cadastrală 3841, iar prin decizia nr.1-1 din 18.02.2002 a Consiliului local Oxentea „cu privire la aprobarea materialelor de delimitare a terenurilor proprietate publică”, a fost elaborată și harta cadastrală a s.Oxentea, pe aceasta fiind marcate terenurile proprietate publică a statului, și anume sectorul cadastral 119, care reprezintă partea vestică a albiei obișnuite a râului Nistru, parte componentă a unității administrative-teritoriale Oxentea. Totodată, sectorul 119 la est se mărginește cu sectorul 107, care este fond silvic, proprietate publică a statului și cu sectorul 100, compus atât din terenuri proprietate privată, cât și proprietate publică a statului și unității administrative-teritoriale. În partea de sud-est a sectorului 100 se mărginește cu sectorul 119 conturul 29, colorat în galben. Potrivit Registrului menționat supra, conturul 29 reprezintă anume fâșia de protecție a râului Nistru, având dimensiunea de 100 de metri de la cursul râului. Harta cadastrală întocmită are scara de 1 la 10000, adică un cm reprezintă 100 m. Verificând pe hartă fâșia de protecție se observă că ea e reprodusă grafic anume având dimensiunea de circa 0,1 cm.

Cu referire nemijlocită la amplasarea terenurilor cu nr. cadastrale 3841103055, 3841103056, 3841103057, raportată la dosarele cadastrale ale bunurilor respective, instanța de apel a constatat că ele se suprapun cu fâșia de protecție a râului Nistru, adică parțial se află pe terenuri care reprezintă proprietatea publică a statului.

În acest context, instanța de apel a considerat relevant că martorul V.Drigha, fiind audiat în ședința de judecată în prima instanță, a susținut că în calitate de colaborator al OCT Dubăsari s-a ocupat cu pregătirea documentației necesare pentru eliberarea titlurilor, iar harta cadastrală a s.Oxentea, coincide cu cea din baza lor de date. Verificând planul geometric a observat o eventuală suprapunere, însă nu a atras atenție și s-a bazat doar pe explicațiile lui N.Crețu, care a relatat că totul este în regulă și nu e nici o problemă.

Subsecvent, instanța de apel a respins ca nefondat argumentul apărării, precum că la data înregistrării dreptului de proprietate de către A.Gondiu, P.Leca și N.Crețu, delimitarea terenurilor publice și a zonei riverane nu a fost efectuată, această delimitare nefiind efectuată nici până în prezent, ca urmare a acestui fapt înregistrarea a avut loc perfect legal, or s-a constatat că dosarelor cadastrale 3841103055, 3841103056 și 3841103057, la ultima filă, conțin planurile cadastrale (geometrice), iar în partea dreaptă sus a planurilor cadastrale, sub sintagma „amplasarea bunului”, sunt reproduse grafic, în miniatură, terenurile împreună cu cel cu care se mărginesc. Tot în această reproducere grafică se observă două linii paralele, cea din stânga intersectând, aproape perpendicular, terenurile în cauză. Aceste două linii și reprezintă fâșia de protecție, ele regăsindu-se în aceste planuri geometrice, deoarece în baza de date de la OCT în acel moment deja se regăsea informația cu privire la fâșia de protecție, fapt care încă odată confirmă atribuirea unor sectoare de teren care parțial se regăsesc în fâșia de protecție a râului Nistru.

Instanța de apel a considerat că argumentul invocat de avocatul V.Pavlov, precum că prima instanța nu s-a expus asupra argumentului apărării cu privire la sesizarea prin care A.Gondiu, a depus un demers în adresa Centrului Național Anticorupție asupra legalității atribuirii în proprietate a terenurilor aflate în imediata vecinătate cu terenul său, deținute de către R.Tataru, P.Iliev și V.Tataru, care vizual și în fapt au aceiași situație juridică, adică se află în același masiv, în același rând și aparent la fel sunt amplasate în fâșia riverană, din motiv că reținerea argumentelor apelantului ar fi contrară prevederilor art.325 Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de judecată examinează cauza penală în limitele învinuirii formulate de către procuror și doar în privința persoanelor puse sub învinuire, fiind inadmisibilă depășirea limitelor învinuirii, cât și condamnarea altor persoane.

În acest context, instanța de apel a considerat că nu poate servi temei de achitare a inculpaților faptul că s-au atribuit anterior în proprietate terenuri aflate în imediata vecinătate cu terenurile repartizate lui P.Leca, A.Gondiu și N.Crețu, or, în asemenea situație, urmează a se expune organul de urmărire penală, prin investigarea acțiunilor vizate.

Suplimentar, instanța de apel a ținut să respingă argumentul apărării, prin care s-a invocat că lui V.Rusu i-a fost incriminată comiterea faptelor ce au avut loc în perioada anilor 1992-2004, anterior începerii activității în calitate de primar al s.Oxentea, din anul 2007, deoarece s-a constatat că V.Rusu a comis infracțiunile în

perioada anilor 2010-2012, exercitând mandatul de primar al s.Oxentea, r-nul Dubăsari.

Instanța de apel a respins și argumentul apărătorului D.Pîcălău, precum că prima instanță s-a bazat ilegal pe declarațiile martorului V.Driga, căruia urma să se incrimina comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 Cod penal, or, acest martor a depus declarații sub jurământ, fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pe care o poartă în temeiul art.312 Cod penal, totodată constatarea comiterii de către martor a unei pretinse infracțiuni nu ține de competența instanței de judecată, ci de competența organului de urmărire penală.

De asemenea, instanța de apel a considerat inadmisibil și argumentul apărătorului D.Pîcălău privind faptul că prima instanță neîntemeiat și-a atribuit calitatea de specialist în domeniul funciar cadastral, deoarece urma să fi invitat un specialist pentru a se da explicații, iar instanța a făcut o apreciere injustă a dosarelor cadastrale. În opinia instanței de apel, prima instanță, la rândul său, just a apreciat dosarele cadastrale ale terenurilor cu numerele cadastrale 3841103055, 3841103056, 3841103057, mai mult ca atât, în ședința instanței de fond au fost audiați martorii V.Driga, specialist în cadrul OTC și specialiștii din cadrul Agenției Relații Funciare și Cadastru, E.Becu și V.Ciobanu.

La fel, instanța de apel a respins și argumentul apărării, precum că din relatările lui N.Crețu se constată că în acțiunile lui V.Rusu lipsesc elementele infracțiunilor imputate, în situația în care probatoriul administrat la caz denotă clar vinovăția inculpatului V.Rusu în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, art.327 și art.42, 328 alin.(1) Cod penal, totodată fiind relevant că lui V.Rusu nu i s-a incriminat comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 Cod penal, instanța fiind în imposibilitate de a constata comiterea altei infracțiuni de către inculpat în contextul în care o asemenea faptă nu a fost incriminată și nici nu a fost constatată de către instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel.

Statuând asupra încadrării juridice a acțiunilor inculpaților în baza art.328 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a reiterat constatările expuse privind calificarea în baza art.327 alin.(1) Cod penal, sub aspectul că declararea neconstituționalității sintagmei „sau intereselor publice” din conținutul alin.(1) al art.327 Cod penal nu ar avea repercusiuni în cauză, or, inculpaților le-a fost imputată cauzarea unor daune considerabile Consiliului local Oxentea, care este persoană juridică.

Cu referire la argumentul apărătorilor, precum că inspectorii fiscali M.Șargu și L.Batrîncea nu pot avea calitatea de părți vătămate a unor acțiuni ilegale îndreptate împotriva lor în scopul sistării activității lor, deoarece ele însele acționau ilegal în acea zi, or aveau împuternicire să efectueze control, potrivit deciziei din 14.12.2013, doar în sediul primăriei, nu și pe teritoriul localității. În acest context, instanța de apel a constatat că potrivit pct.76 din Regulamentul „cu privire la controlul fiscal la fața locului”, aprobat prin Ordinul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.131 din 22.07.2004, „verificarea operativă se face inopinat, prin verificare faptică și/sau documentară. Respectiv, modalitatea efectuării verificărilor operative va fi similară celei faptice, sau în caz de necesitate și/sau documentară”, iar conform pct.77 din același Regulament, „pentru efectuarea verificărilor operative este obligatoriu întocmirea DICF. La delegarea funcționarilor fiscali pentru efectuarea verificărilor operative în străzi și piețe, poziția „denumirea contribuabilului ce urmează să fie supus

controlului” a DICF va fi completată în felul după cum urmează „contribuabilii care desfășoară activitate de antreprenoriat în piața „X”, strada „Y” sau primăria „Z”, în care se preconizează a fi efectuate aceste verificări”.

În acest context, instanța de apel a notat că legislația în vigoare prevede cu claritate că în situația în care se preconizează controlul operativ al agenților economici care activează într-o localitate rurală anume, atunci în DICF se indică primăria ca loc de desfășurare, ceea ce subînțelege faptul că vor fi verificați agenții economici din teritoriu, or, nu poate fi efectuat controlul fiscal al Primăriei, de vreme ce verificarea activității financiare a autorității publice locale ține de competența altor organe de stat, și nicidecum a Inspectoratului Fiscal de Stat.

Reieșind din aceste motive, instanța de apel a considerat că descrierea elementelor constitutive ale infracțiunii în speță corespunde într-un tot circumstanțelor constatate de către prima instanță, astfel că apărarea, deși a făcut referire la aceste caracteristici ale componenței de infracțiune prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, a efectuat o interpretare eronată a acesteia, cu o tentă de apărare și obținere a unei soluții de achitare, contrară circumstanțelor de fapt identificate în cauză.

Instanța de apel a considerat ca fiind neclar argumentul apărătorului V.Pavlov, prin care se susținea că prima instanță neîntemeiat nu a pus la baza sentinței plângerile depuse de către M.Șargu și L.Batrîncea, care au un comportament util și pertinent cazului, or, argumentul dat ține în general de constatarea vinovăției inculpatului V.Rusu și nicidecum de nevinovăția acestuia, în situația în care anume plângerile părților vătămate au și servit temei pentru pornirea urmăririi penale conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că nu poate fi admis nici motivul apărătorilor, precum că prima instanță neîntemeiat a pus la baza sentinței declarațiile martorului I.Soltan, care este coleg de serviciu al părților vătămate M.Șargu și L.Batrîncea, în contextul în care martorul a relatat cele cunoscute sub jurământ, totodată martorul vizat a confirmat cele invocate de părțile vătămate, iar careva contradicții nu s-au identificat.

Suplimentar, instanța de apel a concluzionat că urmează a fi respins și argumentul apărării, precum că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia de a admite acțiunile civile, deoarece părțile vătămate M.Șargu și L.Batrîncea au purces cu încălcări la efectuarea controlului și respectiv nu au dreptul de a pretinde recuperarea de careva prejudicii de ordin material sau moral, în contextul în care s-a constatat că acțiunile colaboratorilor Inspectoratului Fiscal de Stat Dubăsari sunt corecte, acestea au purces la efectuarea controlului în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr.952 din 14.12.2012, în cadrul Primăriei s.Oxentea pentru ziua de 15.12.2012, precum și a actului de control al IFS Dubăsari din 15.12.2012.

Concluzionând că vinovăția inculpaților a fost dovedită pe toate capetele de acuzare, aplicând prevederile art.16 alin.(1) și (2), 53 lit.g), 60 alin.(1) Cod penal și art.332 alin.(1) Cod de procedură penală în raport cu momentul când au fost săvârșite infracțiunile, instanța de apel a conchis că procesul penal în privința inculpaților, pe toate capetele de acuzare, urmează a fi încetat din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

- avocatul V.Pavlov în numele inculpatului N.Crețu care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - pe episodul comiterii infracțiunii prevăzute de art.42, 327 alin.(1) Cod penal, instanța de apel nu și-a argumentat soluția adoptată, or, nu a fost probat interesul material sau personal ca semn al laturii subiective a infracțiunii, ceea ce implică neîntrunirea elementelor constitutive a acesteia; - în temeiul Legii nr.981 din 11.05.2000 „privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor” și a unui șir întreg de hotărâri ale Guvernului au fost elaborate hărți cadastrale, inclusiv harta cadastrală de bază a s.Oxentea, r-nul Dubăsari, iar ulterior, prin Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 21.04.2005, actele normative relevante în cauză au fost declarate neconstituționale, astfel harta cadastrală de bază a s.Oxentea, nu mai poate fi utilizată decât în scopuri informative, și nicidecum ca probă; - încălcarea dispozițiilor Legii nr.91 din 05.04.2007 eronat a fost imputată inculpatului, deoarece această Lege nici până în prezent nu a fost pusă în aplicare, în special în ceea ce ține de terenurile din zonele și fâșiile de protecție a apelor și râurilor; - la dosar lipsesc probe ce ar atesta transmiterea în posesie a terenurilor din fâșia riverană a râului Nistru în perimetrul s.Oxentea, mai mult ca atât, un astfel de act nici nu există, fapt confirmat și de reprezentantul Agenției „Apele Moldovei”, care a declarat că până la momentul de față, din motivul lipsei surselor financiare la bugetul de stat, nu a fost efectuată delimitarea terenurilor proprietate publică, nu au fost elaborate planurile cadastrale și în Registrul bunurilor imobile nu sunt trecute careva loturi de teren din zona de protecție a râului Nistru, în special pe teritoriul s.Oxentea, declarații ce au fost date și în apel și reconfirmate de specialistul din cadrul Agenției relații funciare și cadastru, V.Ciobanu; - la 29.12.2007 a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr.1528 „despre aprobarea Regulamentului de delimitare a terenurilor proprietate publică”, iar în anul 2010 a fost elaborată instrucțiunea „cu privire la efectuarea lucrărilor cadastrale de delimitare a terenurilor proprietate publică și înregistrarea lor în Registrul bunurilor imobile”, acte normative care nu au fost puse în aplicare; - atât reprezentantul Agenției „Apele Moldovei”, cât și acuzatorul de stat s-au referit la datele de pe portalul „www.geoportal.md”, însă această informație nu este confirmată prin nici un act normativ și din ea nu poate fi constatat cu certitudine linia de delimitare a zonei de 100 metri, și anume unde ea începe și unde se termină; - la data înregistrării dreptului de proprietate de către A.Gondiu, P.Leca și N.Crețu nu a fost efectuată delimitarea terenurilor publice cu zona riverană, astfel înregistrarea a fost legală și nu a fost comisă o careva infracțiune; - în sentință a fost utilizată sintagma „albia normală a râului Nistru”, fără indicarea concretă a începutului și sfârșitului fâșiei de protecție, în contextul în care Ucraina a construit un dig ce a dus la scăderea semnificativă a nivelului apei în râu, ceea ce implică că albia normală a râului poate suferi modificări semnificative și în momentul efectuării lucrărilor de măsurare nu se exclude că fâșia de 100 metri să aibă o altă configurare; - reieșind din declarațiile martorului V.Drigha și ale specialistului E.Becu, precum și din materialele cauzei, se atestă că loturile de teren în litigiu au fost transmise spre împrăștiere în mod legal, deoarece se află în masivul destinat pentru împrăștiere, adoptat prin Decizia nr.11 din 12.11.1992, fâșia riverană nu a fost delimitată, iar în cazul în care s-ar depista că terenurile în

litigiu se suprapun cu fâșia riverană, problema urmează a fi soluționată pe cale civilă și nicidecum penală; - introducerea unor date denaturate în titlurile de autentificare a deținătorilor de terenuri nu putea fi incriminată inculpatului, fiind stabilit cu certitudine că introducerea și verificarea informației cu privire la punctele de reper și hotarele terenurilor intră în obligațiile OCT, acesta perfectând proiectul titlului, iar secretarul consiliului, inginerul cadastral și primarul satului doar semnează aceste titluri și doar în cazul când ar fi apărut careva dubii oficiul cadastral era obligat să solicite informații suplimentare de la inginerul cadastral, ceea ce la caz nu a avut loc; - prin Recomandarea nr.31 a Curții Supreme de Justiție s-a explicat modul de apariție a dreptului de proprietate a statului asupra bunurilor imobile, din care se concluzionează că acest drept apare doar după înregistrarea în Registrul bunurilor imobile, iar bunurile pot apărea în circuitul civil doar la prezentarea unui extras din Registrul bunurilor imobile, chestiuni care nu au fost abordate în cauză; - instanța nu s-a expus asupra argumentului apărării privind sesizarea depusă la CNA, la 08.11.2013 de A.Gondiu, unul din proprietarii terenurilor în litigiu, prin care a chestionat legalitatea atribuirii în proprietate a terenurilor aflate în imediata vecinătate cu terenul său, care vizual și în fapt au aceeași situație juridică, adică se află în același masiv, în același rând și aparent sunt amplasate în fâșia riverană; - este lipsită de claritate argumentarea cauzării unor proporții considerabile de către inculpat, deoarece nu s-a stabilit întinderea prejudiciului cauzat statului, nu s-a stabilit dacă terenurile se află în întregime în fâșia riverană sau parțial, și dacă parțial atunci în ce măsură și care este impactul negativ adus statului prin acțiunile inculpaților.

- avocatul A.Bot în numele inculpatului V.Rusu care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 14) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acestora, cu achitarea lui V.Rusu pe toate capetele de acuzare, invocând că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - reieșind din conținutul art.349 alin.(1¹) Cod penal, în condițiile în care există probe suficiente că inculpatul V.Rusu le-ar fi agresat pe M.Șargu și L.Batrîncea, acțiunile sale ar putea fi calificate în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal dacă ar fi fost realizate întru protejarea interesului propriu sau al unui terț, ceea ce la caz nu se regăsește, or, inculpatul nu practica activitatea care a fost sancționată de inspectorii fiscali și nu a beneficiat direct sau indirect de produsele acestei activități; - este vădit contradictorie concluzia de recunoaștere a vinovăției lui V.Rusu în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, în condițiile în care însăși părțile vătămate au declarat că, inițial, a fost agresat comerciantul de pește, astfel nefiind clar modul în care inculpatul acționa în interesele acestuia, în același timp agresându-l, respectiv la caz lipsește motivul infracțiunii; - nici latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal nu și-a găsit confirmare, or, caracterul și gradul leziunilor corporale se stabilește prin raportul de expertiză medico-legală, care la caz nu a fost efectuat; - probele acuzării se rezumă la declarațiile martorilor I.Soltan și V.Chirilov, ultimul nefiind pasibil de a fi audiat în atare calitate, deoarece a declarat că nu a participat la desfășurarea conflictului, declarațiile sale fiind o reproducere a celor date de părțile vătămate; - declarațiile martorilor apărării au fost apreciate critic sub concluzia generală că martorii dați, dintr-un sentiment fals de solidaritate împreună cu primarul ales de ei, mai mult au declarat ceea ce și-ar fi închipuit că ar trebui să fie, decât s-a întâmplat în realitate; - partea apărării a invocat că prin Hotărârea Curții Constituționale nr.33 din 2017,

sintagma „intereselor publice sau”, din conținutul alin.(1) al art.327 Cod penal, a fost declarată neconstituțională.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului prin care solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Drept temei de recurs recurenței invocă art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12), 14) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, precum și când Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă.

Potrivit art.413 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1.

Subsecvent, potrivit art.385 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

În context, instanța de recurs precizează că, potrivit art.52 Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă și reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Totodată, Colegiul penal precizează că, în temeiul art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de apel, în cazul în care admite apelul, casează sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Consecvent, potrivit art.394 alin.(1) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva.

Instanța de recurs consideră că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întru totul respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Potrivit art.426 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza prin extindere cu privire la persoanele în privința cărora nu s-a declarat recurs sau la care acesta nu se referă, putând hotărî și în privința lor, fără a crea acestora o situație mai gravă, dacă s-a decis admisibilitatea recursului.

Având în vedere că, potrivit actului de învinuire, infracțiunile prevăzute de art.327 și 328 Cod penal au fost săvârșite, conform art.42 Cod penal, adică prin complicitate de către inculpații V.Rusu, N.Crețu și E.Botnari, prin decizia instanței de

apel fiind recunoscută vinovată, inclusiv inculpata E.Botnari, care nu a contestat decizia, dar ținând cont de faptul că încălcările stabilite se răsfrâng și asupra acesteia, precum și de prevederile art.426 Cod de procedură penală, Colegiul lărgit conchide că prin extindere decizia recurată urmează a fi casată și în privința ei.

Astfel, reieșind din textul rechizitoriului se distinge că inculpații au săvârșit faptele imputate: V.Rusu având calitatea de „*persoană cu înaltă funcție de răspundere*”, faptele acestuia fiind calificate în baza art.42, 327 alin.(2) lit.b) și 42, 328 alin.(3) lit.b) Cod penal, iar N.Crețu și E.Botnari – în calitate de „*persoane publice*”, faptele acestora fiind calificate în baza art.42, 327 alin.(1) și 42, 328 alin.(1) Cod penal (f.d.132-136 v.4).

Prima instanță a constatat fapta inculpaților indicând că V.Rusu, activând în funcție de primar al s.Oxentea...*activând în virtutea prevederilor art.123 Cod penal în funcție publică*, prin înțelegere prealabilă și împreună cu inginerul cadastral N.Crețu și secretarul Consiliului local Oxentea, E.Botnari au comis abuz de serviciu..., totodată a încetat procesul penal în privința lui V.Rusu în baza art.42, 327 alin.(2) lit.b) Cod penal și în privința lui N.Crețu și E.Botnari în baza art.42, 327 alin.(1) Cod penal, pe motiv că acțiunile lor întrunesc elementele componenței contravenției prevăzute de art.312 Cod contravențional.

La fel, instanța a constatat că V.Rusu în complicitate cu inginerul cadastral N.Crețu și secretarul Consiliului local Oxentea, E.Botnari care, „*având în virtutea prevederilor art.123 Cod penal calitatea de persoană publică...*”, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiile acordate prin lege...au comis abuz de serviciu prin complicitate, adică săvârșirea *de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*, calificând acțiunile acestora în baza art.328 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel, casând sentința, a indicat că prima instanța a stabilit incorect starea de fapt, constatând faptele comise de către inculpații V.Rusu, E.Botnari și N.Crețu, ce nu corespund nemijlocit soluției pe care, în cele din urmă, a adoptat-o.

Însă, rejudecând cauza și constatând faptele comise de către inculpați, instanța de apel a comis aceeași eroare de drept și anume, stabilind faptele comise de către inculpați a indicat că:

- „V.Rusu activând în funcția de primar...având în virtutea prevederilor art.123 Cod penal calitatea de *persoană cu înaltă funcție de răspundere* prin înțelegere prealabilă și împreună cu secretarul Consiliului local Oxentea, E.Botnari și inginerul cadastral N.Crețu, a comis abuz de serviciu...Rusu, folosind situația de serviciu în *interes personal și material* împreună cu inginerul cadastral N.Crețu secretarul Consiliului local Oxentea, E.Botnari au perfectat și semnat...”.

Instanța a calificat acțiunile lui V.Rusu în baza art.42, 327 alin.(1) Cod penal – abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată a situației de serviciu *în interes personal*, săvârșită *de o persoană publică*, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

În continuare, instanța de apel a constatat că „V.Rusu, în complicitate cu E.Botnari și N.Crețu, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiile acordate prin lege... a semnat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren

pe numele lui A.Godiu,...P.Leca,...N.Crețu...”, calificând acțiunile acestuia în baza art.42, 328 alin.(1) Cod penal - depășirea atribuțiilor de serviciu, adică acțiunile care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice;

- „N.Crețu, activând în funcția de inginer cadastral al Primăriei...prin înțelegere prealabilă și împreună cu primarul V.Rusu și secretarul Consiliului local E.Botnari, a comis abuz de serviciu... a comis infracțiunea prevăzută de art.42, 327 alin.(1) Cod penal – abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată a situației de serviciu *în interes personal*, săvârșită *de o persoană publică*, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Tot el, în complicitate cu E.Botnari și V.Rusu depășindu-și în mod vădit drepturile și atribuțiile acordate prin lege... prin acțiunile sale intenționate a comis în calitate de co-autor infracțiunea prevăzută de art.42, 328 alin.(1) cod penal - depășirea atribuțiilor de serviciu, adică acțiunile care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice”;

- „E.Botnari, activând în funcția de secretar al Consiliului local, având în virtutea prevederilor art.123 Cod penal calitatea *de persoană publică*... prin înțelegere prealabilă și împreună cu primarul V.Rusu și inginerul cadastral N.Crețu au comis abuzul de serviciu... art.42, 327 alin.(1) Cod penal – abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată a situației de serviciu *în interes personal*, săvârșită *de o persoană publică*, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Tot ea, în complicitate cu V.Rusu și N.Crețu, depășindu-și în mod vădit limitele și atribuțiile acordate prin lege... a comis în calitate de coautor, infracțiunea prevăzută de art.42, 328 alin.(1) cod penal - depășirea atribuțiilor de serviciu, adică acțiunile care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice”.

Potrivit art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Reieșind din rechizitoriu infracțiunile incriminate au fost săvârșite la 28.08.2010 și respectiv, la 22.03.2011.

Potrivit art.123 Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunilor), prin *persoană cu funcție de răspundere* se înțelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice; - *prin persoană publică* se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de

demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public; - prin *persoană cu înaltă funcție de răspundere* se înțelege persoana cu funcție de răspundere al cărei mod de numire sau alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova și de legile organice, precum și persoanele cărora persoana cu înaltă funcție de răspundere le-a delegat împuternicirile sale.

Examinând prezenta cauză penală în procedura apelului, instanța de apel a încadrat acțiunile inculpaților V.Rusu, N.Crețu și E.Botnari în prevederile art.42, 327 alin.(1) și 42, 328 alin.(1) Cod penal.

Consecvent, potrivit art.327 alin.(1) Cod penal, abuzul de putere sau abuzul de serviciu este folosirea intenționată de către o *persoană publică* a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Potrivit art.328 alin.(1) Cod penal, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu este săvârșirea de către o *persoană publică* a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Astfel, Colegiul penal constată că, constatarea faptelor săvârșite de către inculpații V.Rusu, N.Crețu și E.Botnari stabilită de instanța de apel, este contradictorie cu încadrarea juridică a acțiunilor acestora în baza cărora au fost condamnați, la care instanța nu a ținut cont de modificările operate în art.327 prin Legea nr.60 din 07.04.2016, în vigoare din 06.05.2016, prin care din alin.(1) a fost exclus textul „*în interes material ori în alte interese personale,*”, inclusiv de cele stipulate în Hotărârile Curții Constituționale nr. 26.06.2017 și nr.33 din 07.12.2017.

De asemenea, Colegiul atestă că instanța de apel, examinând argumentele părții apărării referitor la existența faptei imputate inculpatului V.Rusu în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, le-a considerat neîntemeiate, indicând că *descrierea elementelor constitutive ale infracțiunii, raportată la caz, corespunde întru totul circumstanțelor constatate de către instanța de fond.* În acest sens instanța a considerat că pe acest episod este justă constatarea faptei de către prima instanță.

În același rând, instanța a făcut o calificare contrară celei pe care a făcut-o prima instanță și anume.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului ca - „*aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane*”, iar instanța de apel a reținut o altă încadrare a faptei - „*aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității lor de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane*” fără însă a face o careva motivare în acest sens, inclusiv fără a indica care a fost scopul personal al inculpatului de a sista activitatea de serviciu a inspectorilor fiscali și a schimba caracterul ei în interesul său sau al altei persoane, care de fapt, nu a fost constatată de către partea acuzării.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Având în vedere că erorile de drept menționate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel în respectiva cauză urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

Colegiul penal atenționează că, potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația ca în conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, să se pronunțe argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și în recursurile declarate în limitele competenței, să respecte prevederile art.394, 414 Cod de procedură penală și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Pavlov Victor în numele inculpatului Crețu Nicolae și de avocatul Bot Alexandru în numele inculpatului Rusu Valeriu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2018, în privința lui Rusu Valeriu și Crețu Nicolae, și prin extindere, inclusiv în privința lui Botnari Efimia, în cauza penală în privința inculpaților Rusu Valeriu, Crețu Nicolae și Botnari Efimia, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 20 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun